

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVII. Franciscvs Molsa, Pavlo Sadoleto, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

cina, vt nemo illorum temporum neque vberioribus doctrinae
 artibus, neque eloquentiam grauiorum disciplinarum in-
 mento ditauerit. Huius ego rei cum nullum exitum reperire
 propterea quod reuera dignitate, grauitate, doctrina, interpe-
 re me posse non videbam sine maximo scelere: praesto tamen
 fuit, adiuuitque hunc animi mei ardorem, egregia tua ac sine
 laris erga me pietas: qua factum est, vt eam iuuandi meo
 ornandi actionem cogitationemque susceperis, qua filium
 praeteriti non possint. Itaque sum consecutus, vt non modo
 omnes nihil mihi tam paratum esse intelligant, quam operari
 auctoritatem tuam. Sed etiam scribendi ad te occasionem
 maximè cupiebam) nactus sum: quam mihi oblatam nullo
 dimittendam censui. Huc accessit, quòd is qui me in scribendo
 impediabat, tui interpellandi metus, eò minus nos commo-
 quòd te laboribus senatoris muneribus liberatum, Carpen-
 racti vestro illo familiari in loco oblectari iam puro. Quòd
 nobis perincommodè cecidit, qui aduentum tuum audissimus
 expectabamus: non tam incertendum tamen nostra caula, qua
 latandum tua arbitratum sum: quòd te in domesticam illam
 dem receperis, vbi & valetudini tuae commodè inseruas, & ho-
 nesto otio ac optato perfruare. Dum id sic tibi sumas, vt tamen
 ibidem manendum putes, dum effuere calor, inque cum me
 liuscule tibi erit, id est, cum planè confirmatus fueris, dabo
 via velis, ac Romam redire, qua virtutis tuae semper a primum
 domicilium fuit. Hæc scripsi paulò verbosius, timens, ne ad ea
 vitæ cursum relatus, à quo Reipub. causa inuitus aliquantulum
 deflexisti: veterem viuendi libertatem tibi sequendam statu-
 qua te ad eò delectari solere non sum nescius, vt ab ea vix digredi
 posse mihi persuadeam. Neque verò est, quòd me in his
 facilitate tua abutum existimes. Non enim eius generis sunt ef-
 ficia tua, qua gratiarum actionem non desiderant: neque ego
 is sum, qui nisi aliquem mihi splendorem aliunde arceham, eo
 non sum penitus cariturus. Vale. Romæ, Pridie Non. Iulij,
 M. D. XXXVIII.

XVII.

FRANCISCVS MOLSA, PAVLO
 Sadoletto, S. P. D.

PVTABAM ego post tuum & Sadoleti patris tui ab Vrbe
 cessum, maximam mihi Quirinales vestros hortos obuenti
 facultatem datum iri: quorum amenitate cum tui desideram,
 loco ipso admonente, lenirem: tum me ipsum maximis sollicitu-
 dinibus penè confectum colligerem, ac interdum aliquid etiam

...dicitur, quod tibi cum redieris, utij mei fructus extaret a-
 ...cuius rationem diligentiis, cum discederes, exacturum
 ...dum esse te memini. At quam me frustra spes ea consolata sit,
 ...Non modo ego ad illos nullus accessi, sed P. Paulus etiam
 ...quis, qui edicto pretoris prohibetur, ne vidit quidem. Obse-
 ...cuius, quod est hoc? Tantane illum, quem vos prefecistis, parsi-
 ...m in rebus alienis uti, ut eos etiam quos vobis sciat esse cha-
 ...fimus, non admittat? Vinitorem, nauum ac industrium homi-
 ...nem quod vobis sibi commendatum in finem receperit, vexet?
 ...quod eius superbiam ferre non possit, illum discessisse mi-
 ...si vobis canalis. At fructuosas res sibi habeat: Gallina abun-
 ...de abonder olea, malo, fima, & rerum rusticarum gloria se du-
 ...cet & fructus horum nihil impedit. Nobis qui animi, vitandi-
 ...que salutis causa, illuc conuenire consueuimus, vmbra, apri-
 ...tatem, ac ne me delictis omnibus bellum indixisse putes, ro-
 ...tina mandeat. Licet Currio, licet Bino, Sanoiaque etiam
 ...Quod est
 ...ut illis
 ...la, que
 ...illam
 ...as, & ho-
 ...tantis
 ...cum re-
 ...is, dare
 ...tiffima
 ...e ad em-
 ...quantum
 ...stare
 ...ix digni
 ...his sunt
 ...is sunt
 ...eque ego
 ...estiam, co-
 ...on. Julij

D d

nullum genus incommodi reperiri posse, quo ego non vixi.
 Quod si in eam me expectationem Morta literis suis non videret
 aliquid certe noui consilij capere potui. Nunc eò res est de
 ut nec Roma exendi, nec (quod peius est) remanendi ratio
 iam proponatur. Adhesse tu saltem, minus multum profecti
 boraremus. Hæc nò eò scribo, quòd te his meis angustis al
 pacto mederi posse confidam: nam si id per te fieri potuisset,
 iam planè factum) sed ne hoc quoq; ad summum meto
 datur, mihi deesse, qui cum liberè omnia communicem, ac
 mecum colloquar. In quo tuam aliquot iam dierum cellatione
 egre ferrem, ni Sadoleti patri tui valetudo, cui tamen me
 esse intelleximus, eius omnem causam sustineret. Nam literar
 stras ad te non proferri què putem, cum eas semper in facili
 cum consiciam, qui à tuis Cardinali ipsi inscriptus, tabellari
 vos perferendus datur? Quòd si olim rescribendi aliqua tibi
 occasio obrulerit: scito, te nobis satis non esse facturum, nisi
 epistolas quodam quasi cumulo addito, ponderosiores efficeret
 quòd nos scilicet de Regum congressu, deque pacis conditio
 bus (modò inter eos conueniat) certiores facias, idque
 ne nos omnino abfuisse videamur. Hæc ego scribam nono
 Iulij maximo imbri, ac Ioue tonante: utinam etiam appo
 bante: quo quidem tempore si rectè itineris illorum temp
 disposuimus, rem satis calere arbitrabamur. Non nihil tamen
 vobis adhuc suspensio animo eramus: nec dum satis confid
 poteramus, vtrum vos profectos pro certo haberemus, an pot
 alicubi istorum locorum concedisse, ob patri imbecillitate
 arbitraremur. Quapropter cum primum poteris, hic quoq; scri
 pulus nobis tuis literis eximendus erit. Vale, & me ama. Roma.

XVIII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDIN.
 Antonio Florebello suo, S. P. D.

ET prius epistolam tuam libenter legeram, & post oratione
 tua huc ad nos allata mirificè eius sum lectione delectatam.
 Est enim ornate atque amplè scripta, reque ipsam mihi ante o
 los constituit: cuius ego ingenium & copiam admodum semper
 probaui. Pauca sanè quædam adnotaui in ea, quæ haud magis
 momenti sunt. De quibus mandaui Paulo, vt certiore te h
 ret. Nunc mi Antoni, quando eos curtus cepisti, qui ad summam
 laudem deducere te possunt: perge porro atque enitere, vt spes
 nostra de te indies fiat credior, magnumque ex te accedat nostræ
 communi patriæ ornamentum. Non eges tu quidem horratib
 ne: sed tamen amor meus non patitur à me præmitti, ne hoc
 officium